

“Δεν μπορούν να κατανοήσουν με την μικρή ανθρώπινη λογική τους”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Γλυφάδας](#)

Εγκύκλιο για το επικείμενο άνοιγμα των Ιερών Ναών δημοσιεύει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης, κ. Αντώνιος, όπου, καθώς χαρακτηριστικά αναφέρει: **“Κατεδέχθη έξευτελισμούς, ὕβρεις, χαστούκια, μαστιγώσεις, ἐμπαιγμούς, τόν πορφυροῦν χιτῶνα, τό καλάμι, τόν ἀκάνθινο στέφανο καί τέλος τόν σταυρικό θάνατο. Κατεδέχθη νά Τόν ψηλαφίσῃ ὁ μαθητής Του, ὁ Θωμᾶς, γιά νά διαπιστώσῃ, ὅτι πράγματι ἀνεστήθῃ ἐν σαρκί. Κατεδέχθη τότε, ἀλλά καταδέχεται μέχρι καί σήμερα ἀκόμη, νά ἀσχολοῦνται μέ Αὐτόν περίεργα ὅσοι ἀρνοῦνται νά πιστεύσουν, ὅτι εἶναι Θεός καί ἄνθρωπος καί Τόν ὑποβιβάζουν στό ἐπίπεδο ἐνός μεγάλου διδασκάλου ἢ ἐνός σοφοῦ, ἀλλά τίποτε περισσότερο. Καί γι’ αὐτό δέν μποροῦν νά κατανοήσουν, μέ τήν μικρή ἀνθρώπινη λογική τους, τί εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία. Ἡ Θεία Λειτουργία,**

ὅμως, εἶναι ἓνα μεγάλο καί ἀκατάληπτο μυστήριον”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Σεβαστοί μου Πατέρες,

Ἀδελφοί μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπημένοι,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΣ ΜΑΣ!

“Σήμερον ἔαρ μυρίζει” (Ἐξαποστειλάριον Κυρ. Θωμᾶ). Σήμερα μυρίζει ἄνοιξη, διότι συναντόμεθα καί πάλιν στούς Ἰ. Ναούς γιά νά συν-βιώσουμε τό μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, τό γεγονός, δηλαδή, ὅτι συν-αποτελοῦμε τά μέλη τοῦ μυστικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Σήμερα συν-ευρισκόμεθα ἐδῶ γιά νά συν-προσφέρουμε τό μέγα τῆς σωτηρίας μυστήριον, τήν Θεία Λειτουργία.

Βιώνουμε καί πάλιν τήν ἐν Χριστῷ σύναξή μας, πού μέ πολλή προσμονή ἐποθούσαμε ὅλοι δύο ὁλόκληρους μῆνες. Γί αὐτό, μέ πολύ θαυμασμό καί ἀνείπωτη εὐφροσύνη, ἀπευθυνόμεθα στόν Ἀναστημένο Κύριό μας καί μαζί μέ τόν ἱερό ὕμνωδό ἀνακράζουμε:

“Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου· ὅτι ἐμακροθύμησας ὑπό Ἰουδαίων ραπιζόμενος, ὑπό Ἀποστόλου ψηλαφώμενος καί ὑπό τῶν ἁθετούντων Σε πολυπραγμονούμενος” (δοξαστικόν ἀποστίχων ἑσπερινοῦ Κυριακῆς Θωμᾶ). Διότι πράγματι! Εἶναι τόσο μεγάλη καί ἀνέκφραστη ἡ φιланθρωπία τοῦ Χριστοῦ, ὥστε χάριν τῆς δικῆς μας σωτηρίας ἀνέχθη καί ἀνέχεται κάθε ταπείνωση. Εἶναι τόσο ἄπειρο καί ἀνείπωτο τό μέγεθος τῆς εὐσπλαχνίας Του, ὥστε Αὐτός, ἄν καί Θεός, ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά κάμῃ ἐμᾶς θεούς κατὰ χάριν. Καί ὅχι μόνον αὐτό. Κατεδέχθη ἐξευτελισμούς, ὕβρεις, χαστούκια, μαστιγώσεις, ἐμπαιγμούς, τόν πορφυροῦν χιτῶνα, τό καλάμι, τόν ἀκάνθινο στέφανο καί τέλος τόν σταυρικό θάνατο. Κατεδέχθη νά Τόν ψηλαφίσῃ ὁ μαθητής Του, ὁ Θωμᾶς, γιά νά διαπιστώσῃ, ὅτι πράγματι ἀνεστήθῃ ἐν σαρκί. Κατεδέχθη τότε, ἀλλά καταδέχεται μέχρι καί σήμερα ἀκόμη, νά ἀσχολοῦνται μέ Αὐτόν περίεργα ὅσοι ἄρνοῦνται νά πιστεύσουν, ὅτι εἶναι Θεός καί ἄνθρωπος καί Τόν ὑποβιβάζουν στό ἐπίπεδο ἑνός μεγάλου διδασκάλου ἢ ἑνός σοφοῦ, ἀλλά τίποτε περισσότερο.

Καί γι αὐτό δέν μποροῦν νά κατανοήσουν, μέ τήν μικρή ἀνθρώπινη λογική τους, τί εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία. Ἡ Θεία Λειτουργία, ὅμως, εἶναι ἓνα μεγάλο καί

ἀκατάληπτο μυστήριο. Εἶναι ἐπανάληψις τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Τότε ποῦ “λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας...δούς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν· λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου” (Ματθ. 26, 26-28. Πρβλ. Μαρ. 14, 22-25, Λουκ. 22, 17-20). Καὶ διευκρίνησε, ὅτι “ἐάν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ” (Ἰω. 6, 53-54), διότι οὗτος “ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ” (Αὐτ. 6, 56). Καὶ στὴν Σαμαρείτιδα εἶπε: “ὅς δ’ ἂν πίνη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ...γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον” (Ἰω. 4, 14).

Ὅποιος πιστεύει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Θεός, ἀποδέχεται καὶ τοὺς λόγους Του. Καὶ γνωρίζει, ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι πηγὴ ὕδατος πού ἀναβλύζει μέσα του τὴν αἰώνια ζωὴ, εἶναι Κοινωνία Θεοῦ, Κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Ὅποιον προῆλθαν τὰ πάντα καὶ ὑπάρχουν τὰ πάντα καὶ ὁ Ὅποιος ζωογονεῖ τὰ πάντα. Ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι δῶρο θεόσδοτο. Εἶναι τὸ μυστήριο τῆς θεοκοινωνίας. Εἶναι τὸ θαῦμα τῆς μεταλήψεως τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὸ φάρμακο τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας.

Ἡ Θεία Κοινωνία δέν εἶναι πηγὴ μεταδόσεως ἀσθενειῶν, ὅπως δυστυχῶς ἰσχυρίζονται πολλοί πού δέν κατανοοῦν τὸ μέγα αὐτὸ μυστήριο. Τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, μέ ὅποιο τρόπο καὶ ἂν κοινωνεῖται, μεταλαμβάνεται “εἰς ἱασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος”. Ἀπόδειξις περίτσανος αὐτῆς τῆς ἀλήθειας, εἶναι οἱ ἱερεῖς τῶν νοσοκομείων, οἱ ὅποιοι μετὰ τὴν μετάληψη τῶν ἀσθενῶν στοὺς θαλάμους, καταλύουν, δηλαδή κοινωνοῦν ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει στό ἅγ. Ποτήριον καὶ παρά ταῦτα οὐδεὶς ἔχει λοιμῶδες νόσημα. Πῶς εἶναι δυνατόν; Εἶναι δυνατόν, διότι ὅπου ἐνεργεῖ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ὅλα εἶναι δυνατό.

Κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία, μέ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ, τὸ ψωμί καὶ τὸ κρασί μεταβάλλονται σέ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ. Πῶς; Ὁ Θεός γνωρίζει, ὁ Ὅποιος ἐνεργεῖ αὐτὸ τὸ μεγάλο καὶ παράδοξο μυστήριο. Ἐκεῖνος γνωρίζει πῶς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον. Ἐκεῖνος γνωρίζει πῶς ὁ Υἱός Του ἐγίνε καὶ ἄνθρωπος. Ἐκεῖνος γνωρίζει πῶς μεταβάλλει τὸ ψωμί καὶ τὸ κρασί στό Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Υἱοῦ Του, ὥστε ἐμεῖς, κάθε φορά πού μεταλαμβάνουμε, νά κοινωνοῦμε καὶ τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

“Δεῦτε,” λοιπόν,

Ἀδελφοί μου Περιπόθητοι,

Παιδιά τοῦ Χριστοῦ Ἀγαπημένα,

“Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν...ἀφθαρσίας πηγὴν ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα” (Καταβασία Γ’ ὡδ. Καν. Πάσχα). Ἐλᾶτε νά πιοῦμε ποτό καινούργιο, πρωτοφανές καί πρωτάκουστο· ποτό πού σάν πηγὴ ἀθανασίας ἀνέβλυσε ἀφθονο ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Χριστοῦ· ποτό πού μᾶς κάνει ἀκλόνητους στὴν πίστη μας. “Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γενήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης...βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν” (1ον τροπ. Η’ ὡδ. Καν. Πάσχα). Ἐλᾶτε νά κοινωνήσωμε τό νέο καρπό τῆς ἀμπέλου, τό Αἶμα τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς παρέχει θεία εὐφροσύνη καί μᾶς ἀξιώνει νά προγευόμεθα τὴν βασιλεία Του. Μὲ αὐτά τά ὠραῖα λόγια μᾶς προσκαλεῖ ὁ μέγας δογματολόγος τῆς Ἐκκλησίας μας ἁγ. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός νά γευθοῦμε τό Πανάγιο Σῶμα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ πού ἐσταυρώθη γιὰ τὴν σωτηρία μας καί τό Πανακήρατο Αἶμά Του, πού ἔρρευσε ἀπὸ τίς πανάγιες πληγές Του καί ἐπότισε τά ἄγονα βράχια τοῦ Γολγοθᾶ, γιὰ νά ξεδιψάσῃ καί τίς δικές μας διψασμένες ψυχές, νά τίς δροσίσῃ, νά τίς εἰρηνεύσῃ καί νά τίς ἀφθαρτίσῃ μέ τὴν Χάρη Του.

Καί ὁ ἁγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς προσκαλεῖ “ Τρυφήσατε πάντες” “ Ἡ τράπεζα γέμει”. “ Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν”. Ἐλᾶτε ὅλοι νά χορτάσετε μέ τὸν Μόσχο τὸν σιτευτό, τὸν Ὅποιο ὁ οὐράνιος Πατέρας μας θυσιάζει γιὰ νά εὐφρανθοῦμε ὅλοι, νηστεύσαντες καί μὴ νηστεύσαντες. Ἡ Ἁγία Τράπεζα εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὸν Ἀμνό τοῦ Θεοῦ πού προσφέρεται γιὰ τὴν σωτηρία μας. Ἀπολαύσατε ὅλοι τό συμπόσιο τῆς πίστεως.

Καί μαζί μέ τοὺς ἁγίους καί ἐγώ,

Ἀδελφοί μου,

ὁ ταπεινός Ἐπίσκοπος καί Πατέρας σας πνευματικός, ἐπειδὴ ὅλο αὐτό τό διάστημα ἐστερήθητε, παρά τὴν θέλησή σας, τοῦ Ποτηρίου τῆς Ζωῆς, δίδω εὐχή καί εὐλογία σέ ὅλους ὅσους ἐπιθυμοῦν, νά κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἔστω καί ἂν δέν εἶναι κατάλληλα προετοιμασμένοι. Γι’ αὐτό καί οἱ Ἀδελφοί μου Συμπρεσβύτεροι θά παρακαλέσουν τώρα τὸν Κύριο νά σᾶς συγχωρήσῃ ἀπὸ ὅ,τι σᾶς βαρύνει, ὥστε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ νά προσέλθετε στὴν Ἱερὰ Κοινωνία.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μέ πολλές πατρικές εὐχές καί βαθειὰ ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΓΛΥΦΑΔΑΣ,

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ